

MERGEȚI ȘI TREZIȚI-L PE ISUS!

Doamne, eu cred,

Toate lucrurile sunt posibile,

Doamne, eu cred.

Să rămânem în picioare pentru un moment de rugăciune. În timp ce ne plecăm capetele, vreau să știu dacă în această adunare, în prezența Sa divină, este cineva care are o cerere înaintea lui Dumnezeu și vrea s-o facă cunoscută prin ridicarea mâinii? Țineți-vă gândurile și credeți că Hristos stă chiar aici în față.

Tată ceresc, după cum spunea și fratele, stăm aici cu mâinile ridicate ca semn universal al predării. Ne predăm Ție ca bulgări de lut scoși din țărână și Te rugăm, Dumnezeule, să-i umpli în seara aceasta cu Duhul și Viața Ta, ca să-Ți aduni slavă și laudă.

Vorbește-ne în seara aceasta și lucrează printre noi spre onoarea Ta. Răspunde fiecărei cereri, Doamne, pentru că Tu le cunoști pe toate; Tu știi ce este în spatele fiecărei mâini ridicate, cunoști care sunt motivele, obiectivele și dorințele, și ce vom face cu ele dacă le vom primi.

Doamne, Te rog să curățești inimile, gândurile și mințile noastre, ca să putem primi ceea ce am cerut, și totul să fie spre slava și gloria Ta, pentru că o cerem în Numele lui Isus. Amin. Vă puteți așeza.

Este bine că suntem din nou în casa Domnului. Am fost împiedecat puțin, pentru că

Satan a încercat să-mi dea o răceala serioasă, încă de la New York. De fiecare dată când mi-o dă, eu i-o dau înapoi; și el mi-o dă iar, dar eu i-o dau înapoi. Este un fel de dispută, dar știu că Domnul va păși între noi și va rezolva problema. Mă rog ca Domnul să răspundă la cererile din seara aceasta, fiindcă am dedicat-o serviciului de vindecare. Știu că au venit mulți din țară, fiindcă s-a anunțat că vom avea adunare, iar primul gând este vindecarea divină.

Dar aici este mai mult decât slujba de vindecare divină. Cel mai bolnav trup pe care-l cunosc este așa zisul Trup al lui Isus Hristos. Deci este nevoie de vindecarea divină, dar eu cunosc un singur balsam vindecător, iar acesta este Cuvântul. Astfel, vrem ca acest Trup bolnav să fie ridicat în putere și vitaminizat prin puterea Evangheliei. Acesta este motivul pentru care voi folosi o mare parte din timp pentru întărirea bisericii prin Cuvânt.

Eu știu că sunt un înlocuitor slab de predicator, dar cred un lucru, și spun aceasta fără să aduc o ofensă la adresa educației. Să nu credeți cumva că vreau să susțin incultura, fiindcă nu este așa, dar ceea ce ne trebuie nouă astăzi este mai mult decât partea intelectuală; noi avem nevoie de ceva prin care să știm cum să punem Cuvântul împreună ca să se potrivească perfect cu Dumnezeu. Avem nevoie de Dumnezeu.

Acest lucru nu vine prin cuvinte meșteșugite, ci vine dintr-o inimă predată lui Dumnezeu și făcând voia Lui. Dar mai întâi trebuie să cunoști voia Lui ca s-o poți împlini.

Întotdeauna m-am gândit că biserica nu a fost o întâmplare, așa cum nici Isus nu a venit întâmplător pe pământ. El nu a murit întâmplător, ci a venit și a murit pentru un scop, iar scopul acela a fost să îplinească porunca lui Dumnezeu, ca să poată răscumpăra pentru El o Biserică fără pată și fără zbârcitură.

Acea Biserică a fost hotărâtă mai dinainte, iar Isus a venit să răscumpere fiecare nume care a fost scris în Carte. Și când va fi răscumpărat și ultimul nume, Cartea

va fi închisă. Intenția Lui a fost ca niciunul să nu piară, dar prin cunoștința Sa mai dinainte, a știut cine va fi pierdut. Astfel, El a putut hotărî mai dinainte cine va fi salvat, și numele lor a fost scris în Carte. Cartea Răscumpărării este închisă și pecetluită cu șapte Peceți de puterea tainică a lui Dumnezeu, dar într-o zi, când va fi salvat și ultimul nume scris în ea, Mielul vine să-i cheme pe cei pe care i-a răscumpărat, fiindcă aceasta este Biserica Lui. Eu cred că timpul acela este foarte aproape.

Am avut un timp destul de greu, de aceea voi încerca să fiu cât se poate de clar. De multe ori, în diferite locuri din țară s-au pus anunțuri cum că urmează să merg acolo, deși eu nu știam nimic. Erau de fapt anunțuri false, dar Satan a aruncat asupra mea tot ce a putut.

De curând, s-a anunțat că voi merge la New York, deși eu nu știam nimic. Unii oameni de afaceri i-au spus acelui bărbat că voi fi acolo și că totul va fi în ordine. Ei i-au spus că voi merge în octombrie, deși eu am vorbit cu el și i-am spus că voi merge în noiembrie. Totuși, ei au înțeles octombrie și așa i-au spus. Vedeți, era un lucru mic, dar problema este că bărbatul acela a făcut anunțuri peste tot în New York și în alte state, cum că voi fi acolo în octombrie.

În urmă cu câteva săptămâni a umblat prin Memphis, Tennessee, o scrisoare circulară care avea semnat numele meu alături de al unui bărbat, cu care urma să mă unesc chipurile, într-un post de treizeci de zile. Cel mai lung post pe care l-am ținut eu a fost de trei zile, iar de persoana aceea nu am auzit în viața mea. Cu toate acestea, a spus că voi fi acolo în cutare zi și i-a anunțat pe prietenii mei din Memphis și din împrejurimi să fie acolo la cutare adunare. Eu n-am auzit niciodată de locul acela, nu l-am cunoscut pe bărbatul acela și nu mi-am semnat numele pe nici o circulară. Nu știu dacă cineva poate să-mi imite semnătura, fiindcă eu o uit imediat după ce mă semnez. Este un lucru rău și nu înțeleg cum poate face cineva aceasta.

Nu demult am fost la bancă, fiindcă a trebuit să rezolv problema contului. Un CEC anulat este cea mai bună alegere pe care o poți avea. Și bancherul mi-a spus:

„Domnule Branham, nu cred că cineva ar putea falsifica această semnătură.”

Deci, toate aceste lucruri îi fac pe oameni să creadă că sunt un mincinos, deși eu nu știam nimic. Acesta este motivul pentru care nu am făcut niciodată anunțuri și alte lucruri de felul acesta, ca să pot merge oriunde mă trimite Domnul. Eu nu am obligații decât față de Dumnezeu și stau numai cu El.

Scopul meu în biserică a fost să încerc să îndepărtez din mintea poporului american ideea că trebuie să-ți pui mâinile peste ei. Oamenii spun: „Peste mine și-a pus mâinile fratele cutare.” Lăsați-L pe Isus să-și pună mâinile peste voi, iar credința voastră să se întindă și să-L atingă pe El. Dar deși am încercat aceasta timp de șaisprezece ani, am eșuat total fiindcă sunt prea mulți care vor să creadă așa. Astfel practicăm punerea mâinilor ca să-i mulțumim pe oameni.

Totuși, mă întreb ce altceva ne mai trebuie dacă putem vedea prezența Domnului, știm că Isus Hristos este aici și toată adunarea se roagă în același timp? Înțelegeți? Această putere a Domnului se revarsă atunci când este cunoscut Cuvântul, fiindcă scrie că *„Credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu.”* (Romani 10.17). Astfel, când este propovăduit Cuvântul adevărat, iar Dumnezeu își dovedește prezența, lucrarea ar trebui să se facă chiar atunci.

În seara aceasta am un subiect scurt, pentru că ne vom ruga pentru bolnavi, iar mâine dimineață aș vrea să țin o lecție de școală duminicală. Este în ordine? Dacă va fi cu voia Domnului, voi fi aici în auditoriu și aș vrea să fac aceasta. Dacă aveți școala voastră duminicală, mergeți acolo, pentru că dacă vreți să ascultați mesajul, frații au înregistrări. Deci, dacă voi avea pe inimă ceva despre care să vorbesc, poate vă va ajuta să înțelegeți motivul predicării Evangheliei așa cum încerc să fac eu și cum cred. Tainele Evangheliei au fost ascunse încă de la întemeierea lumii, dar trebuiau descoperite în timpul din urmă. Deci, dacă va fi cu voia Domnului, aș vrea să vorbesc despre aceasta.

Mâine seară va fi încheierea serviciului, așa că aș vrea să veniți cât mai mulți dacă

este posibil. De aici vom merge la Yuma, iar de la Yuma la Phoenix și înapoi. Apoi, în timpul sărbătorilor de iarnă voi pleca într-o excursie de vânătoare împreună cu câțiva prieteni de-ai mei, în timp ce soția mea va merge în vizită la ai ei.

După aceea, vom merge într-o călătorie în California, jos și sus, și în vest, apoi prin Louisiana, Texas și Florida. Dacă va fi cu voia Domnului, de acolo vom merge peste ocean, într-o călătorie mai lungă, așa că am nevoie de rugăciunile voastre.

Ar fi foarte bine dacă ne-am putea bucura de prezența puterii Lui de vindecare, însă este nevoie de mai mult decât atât. Mulți cred în vindecarea divină și spun: „Lăudat să fie Domnul!” strigă și se simt minunat, dar vindecarea este doar momeala. Cârligul este cel care prinde peștele, și cârligul este Cuvântul.

Isus a fost foarte popular cât timp S-a rugat pentru bolnavi. Desigur, noi nu suntem Isus, dar El lucrează prin noi toți împreună, pentru că nu este numai într-o persoană, ci este în fiecare credincios. Așa credem noi pentru Viață. Aceasta arată că nu contează cât de mult mă va unge Dumnezeu pe mine aici pe această platformă, pentru că dacă nu vă unge și pe voi la fel, nu se va întâmpla nimic. Deci, este nevoie de noi toți împreună, pentru că trebuie să credem toți.

Uneori, ca să-și poată arăta marea Sa putere și să facă ceva, este nevoie să someze pe cineva care încearcă să facă ceva ce nu este bine sau ceva de felul acesta. El va soma imediat acel lucru, pentru că veghează asupra noastră. Uneori, Domnul spune lucruri pe care oamenii nu vor să le audă. Nu vreau să vă supăr, dar dacă El vorbește, noi să ascultăm și să ne pocăim. Gândiți-vă la aceasta în timp ce ne rugăm.

Când a fost Vindecătorul din Galilea, toți au crezut că era un profet fiindcă le vindeca bolile, dar când S-a confruntat cu fariseii și cu saducheii, cu privire la tradițiile lor, a fost considerat „un nebun.” Atunci au spus că este nebun și nu au vrut să mai aibă nici o legătură cu El, iar în final L-au dus la răstignire.

Întotdeauna a fost așa. În toată Biblia s-a întâmplat la fel și se va face la fel pentru că este același Dumnezeu. Trebuie să se ajungă la sfârșit, dar Mesajul nu va putea fi răstignit. Voi puteți răstigni mesagerul, dar nu veți putea răstigni niciodată Mesajul dacă este de la Dumnezeu, fiindcă este Mesajul Lui. El este numai aducătorul, purtătorul Mesajului.

Voi vorbi foarte puțin. Este ora opt și aș vrea să vă las la nouă și jumătate, ca să vă puteți odihni și să ajungeți la școala duminicală. Mâine va fi o zi mare, fiindcă voi avea două servicii.

Dacă pune toată inima, pentru orice slujitor este greu să aibă două servicii. Dar dacă te duci acolo pentru un scurt discurs intelectual, poți face acest lucru tot la patruzeci de minute, fără să te obosească deloc. Când pui însă toată inima și ții Duhul lui Dumnezeu înaintea oamenilor, este altceva.

Acum haideți să ne rugăm. Tată ceresc, lasă binecuvântările și îndurarea Ta să se odihnească peste noi în timp ce vom intra în Cuvânt, și fie ca Cuvântul să Se facă din nou trup printre noi, astfel ca Biserica Ta să vadă încă o dată și să cunoască prezența lui Isus Hristos, Domnul nostru înviat.

Noi dorim prezența Lui în viețile noastre, de aceea îngăduie să ne odihnim, în seara aceasta, în slava Shekinah, fiindcă o cerem în Numele lui Isus, ca El să frângă Cuvântul pentru noi. Amin.

Dacă vreți, vă rog să deschideți Bibliile la Evanghelia lui Marcu capitolul 4. Subiectul meu din seara aceasta se intitulează: **„Să-L chemăm pe Isus în scenă,”** sau: **„Mergeți și treziți-L pe Isus! Chemați-L în scenă!”**

Să citim deci din **Marcu capitolul 4.35-41:**

„În aceeași zi, seara, Isus le-a zis: „Să trecem în partea cealaltă.”

După ce au dat drumul norodului, ucenicii L-au luat în corabia în care se afla și așa cum era. Împreună cu El mai erau și alte corăbii.” (v. 35-36).

Nu ar fi un subiect minunat: „Luați-L așa cum este! Luați-L așa cum vă este prezentat ! Luați-L în corabie!”?

„S-a stârnit o mare furtună de vânt care arunca valurile în corabie, așa că mai că se umplea corabia.

Și El dormea la cârmă pe căpătâi. Ucenicii L-au deșteptat și I-au zis: „Învățătorule, nu-Ți pasă că pierim?”

El S-a sculat, a certat vântul și a zis mării: „Taci! Fără gură!” Vântul a stat și s-a făcut o liniște mare.

Apoi le-a zis: „Pentru ce sunteți așa de fricoși? Tot n-aveți credință?”

I-a apucat o mare frică și ziceau unii către alții: „Cine este Acesta de Îl ascultă chiar și vântul și marea?”

Scriptura spune că El este Același și astăzi, iar valurile și vânturile Îl ascultă. Probabil că era destul de obosit în ziua aceea, iar scena noastră Îl găsește stând acolo unde este El.

Mie îmi place să-L urmez acolo unde este, vouă nu? (Adunarea spune: „Amin!”).
Îmi place să-L urmez și să văd lucrările Lui. Eu mă gândesc la timpul când vom fi

cu El în veci, Îl vom vedea și Îl vom urma pretutindeni. Pentru mine va fi suficient să mă uit la El; doar să-L văd.

Acum ne vom ocupa de scena aceasta și vedem unde era El și ce făcea. Mai mult, vedem felul în care S-a purtat când a venit necazul, cum S-a ocupat de el, ce le-a spus ucenicilor și de ce ei nu au putut face nimic.

După cum citim, El era în spatele corăbiei și Se odihnea pentru că avusese o zi încărcată. Fără îndoială, trupul Lui era epuizat din pricina oboselii. Era epuizat deoarece din El ieșise o putere în timp ce predica și vindeca, arătând marele Semn care dovedea Cine era. Unii din mulțime Îl aclamau, în timp ce alții Îl huiduiau. Vă puteți imagina ce Îi făceau lui Isus? Ei bine, la fel se întâmplă și astăzi. Dacă ar veni astăzi printre noi, oamenii ar face la fel ca atunci: L-ar huidui și L-ar numi nebun. Nu ar fi altfel. De ce o fac? Pentru că nu Îl înțeleg. Lumea nu a înțeles adevărata lucrare a lui Dumnezeu și nu o va înțelege niciodată, pentru că este lumea.

Când era pe pământ, El a spus: *„Lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.”* Dacă oamenii ar putea vedea această afirmație a Lui, ar recunoaște unde suntem astăzi.

Să luăm, de exemplu, o persoană care nu are simțul vederii, deci nu vede nimic, iar din cauza aceasta se lovește de obiectele din jur. Ea are simțul pipăitului, dar nu pe al văzului. Apoi, deodată i se deschid ochii și vede o lume complet diferită de felul cum și-o imaginase, fiindcă până atunci nu văzuse deloc, iar tu îi vei spune: „Acum vei simți ceva cald peste tine. Sunt razele soarelui.” „Ce este soarele?” „O lumină.” „Și ce este o lumină?” Vedeți? El nu a posedat niciodată acel simț și nu știe ce este. „Păi, este lucrul de care te-ai lovit când nu vedeai.” „Și ce este acela?” Vedeți, el nu a trăit niciodată în dimensiunea aceea și i se pare ciudat.

În trupul acesta noi ne folosim de cele cinci simțuri, dar mai există unul, iar când ne trezim în acel simț, în simțul vedeniei, și vedem acele lucruri, încercăm să le spunem și altora despre ele, așa cum i-am spus aceluia orb care nu a văzut în viața

lui. Dar el nu înțelege pentru că nu este obișnuit cu acel simț.

La fel este și cu Evanghelia. Ei nu pot înțelege. Este foarte greu să-i faci să înțeleagă, pentru că nu au trăit în ea și nu știu nimic despre ea. O pipăie, dar nu au nici o reacție la ea. Deci, când poți vedea dincolo de acea perdea, de unde vine aceasta, și te întorci și le spui oamenilor ce ai văzut cu acest simț pe care ei nu îl au, este foarte greu. Dar trebuie să faci tot ce poți până când „*Îl vom vedea toți față în față.*”

În tabloul nostru Îl vedem pe Isus obosit, epuizat, știind că în ziua următoare Îl aștepta încă o sarcină mare în Gadara, unde era un suflet care Îl striga pe Dumnezeu. Vă puteți imagina că Isus a traversat marea învolburată ca să ajungă la un singur suflet, deși era obosit și istovit? Da, o face, pentru că așa procedează El.

Corabia plutea liniștită, iar El a profitat de aceasta ca să se odihnească puțin, în timp ce ucenicii Săi erau la vâsle și la treburile de pe corabie. Trezirea din ziua aceea se încheiase și cred că era cam la fel ca astăzi. Astfel, ucenicii discutau bucuroși despre lucrurile pe care le văzuseră în ziua aceea: văzuseră oameni vindecați de lepră și multe alte lucruri mari care se petrecuseră în biserica lor. Biserica nu este o clădire, ci oamenii formează biserica.

Ei se bucurau și discutau despre natura Lui mesianică și despre dovezile care arătau că El era Cuvântul și Mesajul pentru ceasul acela. Profetul care fusese Cuvântul înaintea Lui, L-a prezentat și a spus: „Timpul meu s-a terminat, fiindcă am împlinit partea de Cuvânt pe care trebuia s-o împlinesc. Acum vine El să manifeste restul Cuvântului.” Și astfel, Ioan s-a retras din scenă când a intrat Isus. Și când a venit, El a făcut și S-a purtat întocmai cum scria că trebuie să fie Mesia. Cam acesta era subiectul discuției lor.

Poate unii dintre ei au avut și mărturii. Astfel, unul dintre ei a zis: „Știți, eu nu m-am gândit prea mult la aceasta până nu am citit Scripturile și am văzut cine trebuia să fie Mesia. Atunci am înțeles că El trebuia să fie acel Profet. Și am mai

Înțeles ceva când L-am văzut frângând pâinea și hrănind acei oameni. Cine altcineva putea crea afară de Dumnezeu însuși? Este clar că El trebuie să fie Mesia!” Și a continuat: „Nimeni nu poate crea, decât singur Dumnezeu. El este singurul Creator care există. Ați văzut cum a luat cinci pâini și doi peștișori și a hrănit cu ele cinci mii de oameni, iar la sfârșit au fost ridicate douăsprezece coșuri cu firimituri? Ei bine, nimeni nu putea face aceasta decât IeHoVaH însuși, Același care a trimis pâine din cer. Numai El putea face aceasta. Și iată-L aici în chipul umil al unui tâmplar, al unui om obișnuit. El este IaHVeH, Cel ce trăiește în ceruri și pe care nu L-a putut vedea nimeni; Dumnezeul cel nevăzut, făcut vizibil printre noi, fiindcă știm cu toții că face aceleași lucrări pe care le-a făcut IaHVeH.”

El a spus: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Mesia trebuia să fie IaHVeH, Emanuel, Dumnezeu cu noi. Dacă nu fac lucrările lui Emanuel; dacă nu Mă port ca Emanuel și nu fac lucrările Lui, înseamnă că nu sunt Emanuel. Dar dacă nu puteți crede, priviți lucrările pe care le fac, pentru că ele mărturisesc despre Mine.”*

Și discuția dintre ei a continuat în felul acesta. Poate s-a ridicat Petru și a spus și el: „Cine putea să știe cum mă cheamă în afară de Dumnezeu? El mi-a spus cine sunt și cum mă numesc. Deși nu m-a văzut niciodată, mi-a spus și numele tatălui meu. Sigur, trebuie să fie Mesia!”

Isus dormea în tot acel timp, iar ucenicii au continuat să vorbească despre atitudinea oamenilor față de El. Ei bine, unii au crezut și spuneau: „Nici un om nu a mai vorbit așa până acum, iar Dumnezeu adeverește tot ce spune El. Noi știm din Scripturi că dacă Dumnezeu Îl adeverește pe acest Om, și dacă ceea ce spune se împlinește, înseamnă că Dumnezeu este cu El. Dumnezeu a spus să ne temem de El, fiindcă este cu El. Cuvântul Lui este Cuvântul lui Dumnezeu, așa că temeți-vă de El!” Acesta este motivul pentru care ei s-au temut și mai tare de El, după ce au văzut că L-au ascultat marea și vânturile. Tremurau de frică fiindcă știau că era Dumnezeu. Trebuia să fie, pentru că Dumnezeu Și-a onorat Cuvântul. Tot ceea ce a spus El, s-a împlinit întocmai, de aceea au știut că era Mesia.”

În timp ce vorbeau despre atitudinea oamenilor, ucenicii au zis: „Unii dintre ei au crezut, iar alții, nu.” Adevărul este că în biserică vom găsi întotdeauna trei categorii de oameni. Eu am și predicat, nu demult, la New York sau în altă parte, despre cele trei categorii de oameni: despre credincioși, necredincioși și formalști. Un capitol sau două mai încolo, s-a dovedit că și printre cei care îl urmau era la fel. Acum haideți să ne gândim puțin la credincioși și la necredincioși.

Credincioșii sunt cei care au fost rânduiți și aleși mai dinainte pentru Cuvânt. Astfel, când s-au întâlnit cu Cuvântul, au fost convinși, iar Viața a încolțit în ei și L-au acceptat. Aceștia erau ucenicii. În ei nu era nici o îndoială și L-au urmat tot timpul. Ucenicii erau credincioși; ei credeau.

În schimb, necredincioșii sunt ca cei șaptezeci care L-au urmat când era popular și în apogeul slujbei Sale. Ei au fost bucuroși să-L urmeze când a înviat morți, a vindecat lepra și a spus lucrurile care se vor întâmpla. Dar într-o zi, El a spus ceva ce nu se potrivea cu crezul lor, și în clipa aceea, cei șaptezeci au spus: „*Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o suferă? Cum poate să zică: „Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?... Cum este posibil ca Omul acesta alături de care trăim, alături de care dormim, ne spălăm mâinile și fața în același loc, și care are suișurile și coborâșurile Lui, să spună că a venit din ceruri? Aceasta este prea mult pentru noi!”* Și ce au făcut? Nu au mai putut să stea până la sfârșitul adunării, ci au plecat și nu au vrut să mai umble cu El. Nu, domnilor!

Pe credincioși nu-i poate despărți nimic de El. Dar aici sunt necredincioșii, care imediat ce li se spune ceva cu care nu sunt de acord, ceva ce nu este în acord cu ceea ce cred ei, se ridică și pleacă. Amintiți-vă că Biblia ne învață că necredinciosul va fi atât de aproape de credinciosul adevărat, încât dacă ar fi cu puțință l-ar înșela chiar și pe cel ales. Vedeți, aceasta este necredința. Deci, imediat ce se spune ceva cu care nu sunt de acord, se ridică și pleacă.

La ce îi folosește unei stânci, Lumina Vieții care strălucește să aducă la suprafață acea sămânță? La nimic. Cum ar putea ajuta o substanță moartă? Ea nu a fost trimisă la o substanță moartă. Soarele strălucește pentru o sămânță care

germinează la viață.

În ceasul acesta în care trăim noi, Cuvântul acestei Biblii strălucește peste cei aleși mai dinainte ca s-o vadă și să vină astfel la Viața veșnică. Pentru ceilalți, ea nu va fi de nici un folos, pentru că nu posedă viața care să vină la Lumină. Astfel, ei l-au întors spatele și nu au vrut să mai umble cu El. Când s-a întâmplat aceasta, Isus i-a întrebat pe cei doisprezece: „*Dar voi nu vă duceți?*” iar Simon Petru a spus acele cuvinte mărețe.

El le-a dat o învățătură puternică. Zilele vindecării erau pe sfârșite, dar Lui nu-i păsa că nu va mai vindeca mult, fiindcă urma să le spună despre ceva mult mai important. Și a început să le descopere Cine era El: „*Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?...*” (Ioan 6.62).

Cei șaptezeci au zis: „*Stai puțin! Noi știm cum Te-ai născut. Părinții Tăi sunt Iosif și Maria și Te-ai născut în Nazaret. Cum poți spune că vii din cer? Acum știm că ești nebun! Cine ar vrea să urmeze un astfel de om?*” Și s-au dus. Aceștia sunt necredincioșii.

Acum priviți-i pe credincioși. Indiferent ce se întâmplă, ce are loc, cât este de greu, cât este de ciudat, ei cred oricum. Este ca în cazul omului pentru care se face rugăciune. El crede. Nimic nu-i poate face să se răzgândească, fiindcă sunt credincioși adevărați. Indiferent cât pare de greu ce se ivește, nimic nu-i face să se clikească, ci cred oricum.

Poate Isus a spus multe lucruri pe care ucenicii nu le-au înțeles sau nu le-au văzut, dar au crezut oricum. Ei au mers mai departe cu ei, fiindcă erau siguri de Scripturi, iar El fusese legitimat pe deplin ca fiind Mesia.

Eu cred că astăzi, Scriptura a legitimat pe deplin această mare mișcare din zilele din urmă a lui Dumnezeu, ca fiind Isus Hristos Același ieri, azi și în veci. Eu cred că

Scriptura L-a identificat pe deplin. Mie nu-mi pasă ce spune cineva despre aceasta, ci cred că Acesta este Adevărul, fiindcă a fost legitimat pe deplin.

Voi ziceți: „Frate Branham, tu înțelege!” Nici eu nu înțeleg, dar cred. Eu nu pot înțelege aceste lucruri și nici nu încerc s-o fac. Tu nu poți să-L înțelegeți pe Dumnezeu, ci trebuie să-L acceptați prin credință, iar credința este ceva ce nu puteți explica. Acesta este adevărul.

Dar mai este și un al treilea grup, iar aceștia sunt formalistii. Formalistul este considerat un fățarnic. Haideți să privim un formalist: pe Iuda. Iuda era un fățarnic. Formalistul vine și vine, sperând că într-o zi va obține ceva. El stă acolo suficient de mult timp ca să poată găsi o greșeală cât de mică, apoi merge afară și o trâmbițează. Formaliștii zic: „Spune-ne ce trucuri folosești ca să faci aceste lucruri!” Spun aceasta ca să poată imita și ei acele lucruri. Aceștia sunt formalistii, Iudele.

Aceste trei categorii: necredinciosul, credinciosul și formalistul, vor exista peste tot în lume. Gândiți-vă că ei ascultă chiar acum aceste înregistrări și că aceste trei categorii sunt întotdeauna împreună. Credincioșii sunt pe deplin convinși. Pe ei nu-i interesează ce vine sau ce pleacă, ci cred oricum. Alții cred doar o parte și nu vor să primească și restul. Aceștia sunt necredincioșii, în timp ce formalistii stau până găsesc ceva, iar atunci spun: „Aha, uitați-vă! Am crezut că este ceva, dar nu este nimic,” însă pe credincios nu-l clatină nimic. Nimic.

Dar cum este cu Isus, care stătea acolo scuipat și plin de sânge pe față, cu o coroană de spini de cap și înconjurat de o mulțime de batjocoritori? Oare ce a făcut formalistul? L-a vândut. Voi veți afla că cel ce vă va vinde este formalistul. El este cel care-ți va ruina slujba. Formalistul.

Dar credinciosul adevărat este pe deplin mulțumit, indiferent ce se întâmplă. El este convins pe deplin, fiindcă Viața care este în el, a devenit deja Hristos. Este Hristos. Nu mai ești tu, ci Hristos trăiește în tine. Și nu contează dacă ți se spune:

„Nu este nimic acolo!” tu vei spune ca Pavel: *„nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici moartea, nici viața, nici amenințările sau orice altceva, nu ne pot despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru.”* (Romani 8.38-39). Nu contează câți doctori în divinitate încearcă să-ți explice că aceste lucruri sunt pentru un alt timp, fiindcă nu te vor putea clătina deloc. Tu stai neclintit, fiindcă nu mai ești al tău, ci ești în Hristos. Ești doar tu și Dumnezeu.

Necredinciosul o șterge imediat ce găsește o breșă, dar formalistul stă până când găsește ceva pe care să-și clădească criticile. Deci toți trei stau împreună aici. Îi avem printre noi așa cum au fost și atunci. Ei vor fi întotdeauna, până când vor fi separați de Isus însuși, de Dumnezeu, la marele tron al judecății.

În timp ce unii spuneau: „Nimeni n-a vorbit vreodată ca Omul acesta, fiindcă se împlinește tot ce spune!” alții, necredincioșii ziceau: „Este Beelzebul! Nu știe ce spune! Omul acesta și-a pierdut mințile.” Știți ce încearcă să facă Satan? Să-i facă pe oameni să spună despre cei care au Duhul Sfânt că și-au pierdut mințile.

Zilele trecute am primit o scrisoare circulară în care se spunea: „Sărmanul frate Branham! Noi am crezut că este Ilie, dar acum știm că și-a pierdut mințile!” În continuare scria: „Mantaua lui Ilie a căzut peste Elisei, care este soția mea. Ea a luat slujba în dublă măsură.” O femeie? Oare Ilie și-a pierdut mințile sau a fost luat la cer într-un car de foc, fără să guste moartea? Hmmm! Vedeți, cu astfel de lucruri trebuie să ne confruntăm.

Poate că Ioan a spus: „Gândiți-vă la Cel ce a făcut toate aceste lucruri și că oamenii s-au exprimat în tot felul cu privire la aceasta.. Noi suntem credincioși. Da, domnilor. Și suntem mulțumiți fiindcă știm că a fost identificat cu adevărat. El este aici și doarme pe o pernă în fundul corăbiei. Gândiți-vă că Dumnezeuul creației călătorește cu noi pe aceste ape, în chipul unui om muritor.” Amin. Acele ape sunt înșelătoare. Apele din jurul Ierusalimului sunt la fel și astăzi. Cred că-ți amintești, Jack. Apele acelea sunt la fel de violente, mulți pescari înecându-se acolo. Nici nu știi când vine furtuna, fiindcă se pornește dintr-o dată.

„Gândiți-vă că noi am străbătut toată viața apele acestea periculoase, dar faptul că știm că însuși Creatorul este cu noi în corabie, ne face să ne simțim bine, nu-i așa, băieți?”

„Amin, așa este,” au răspuns ei. „El este în corabie cu noi.” La fel este și în zilele noastre, când oamenii au văzut identificarea Lui și au fost mulțumiți indiferent ce au spus alții.

Discuția lor a continuat. Au vorbit despre credincioși și formalști și așa mai departe. Ei credeau și erau bucuroși să știe că-L au alături în corabie.

Și eu sunt bucuros. Voi, nu? (Adunarea spune: „Amin!”). Nu contează ce spune restul lumii, eu sunt bucuros să știu că El călătorește împreună cu mine pe apele tulburi ale vieții. Amin. Amin. Omul navighează pe apele înșelătoare ale vieții, fără să știe când ar putea fi împușcat, omorât sau orice altceva. Ce ești tu de fapt? O mână de țărână de Louisiana, cu puțină viață în ea. Asta-i tot. Chiar dacă ești din marele Texas, ești tot o mână de țărână cu puțină viață în ea, și tot acolo te vei întoarce.

Cum credeți că este posibil ca această țărână să umble, să respire și să mănânce, dacă nu ar fi viața în ea? Gândiți-vă că a trebuit să fie creată și că însuși Creatorul care a creat-o călătorește în acea țărână. Amin. El m-a făcut ceea ce sunt, fără ca eu să doresc aceasta. Și dacă este așa, cu cât mai mult mă poate ridica prin Cuvântul făgăduinței Lui, dacă doresc aceasta?

„Călătorind pe apele vieții,

Noi ar trebui să trăim ca El.

Să lăsăm Duhul Lui să lucreze prin noi.”

Eu cred că El este cu noi. Ce sentiment de siguranță îți dă aceasta, când călătorești pe aceste ape înșelătoare! Cred că ei erau la fel ca noi acum, adică după o trezire și se bucurau de rezultatele ei.

Îmi amintesc de prima mea călătorie în Shreveport, Louisiana. Atunci l-am cunoscut pe fratele Jack. Mama lui, care cred că este pe aici pe undeva, avea o boală la stomac și nu putea mânca decât mâncare pentru bebeluși. Noi ne-am rugat pentru ea, și de atunci mănâncă normal. Trezirea s-a ridicat și s-a răspândit foarte mult, apoi au venit Billy Graham, Oral Roberts și Tommy Osborn, oameni mari, luptători care au făcut lucruri mari.

În urmă cu treizeci și trei sau treizeci și patru de ani, când aveam în jur de douăzeci și doi sau douăzeci și trei de ani, țineam prima mea trezire și în timp ce botezam a șaptesprezecea persoană în apa râului Ohio, în prezența a cinci mii de oameni sau poate mai mulți, S-a auzit un Glas care a zis: „Privește în sus!” M-am întors și am privit în sus. În vremea aceea nu mă căsătorisem încă cu mama lui Billy. Era pe cincisprezece iunie, pe la două după-amiaza, când a venit Stâlpul de Foc învârtindu-se pe cerul albastru, iar un Glas a răsunat peste locul acela: **„Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul ca premergător a primei veniri a lui Hristos, tu vei avea un Mesaj care va fi premergătorul celei de-a doua veniri a lui Hristos!”** Fotografii au făcut fotografii.

Cum am putut să cred că este posibil acest lucru cu educația mea săracă? Dar am crezut. În după-amiaza aceea eram atât de obosit, încât simțeam că nu mai pot ieși din apă. Nu mai puteam să stau împotriva curentului apei.

Cei de la Associated Press au făcut fotografii care au mers în toată lumea și până sus în Canada. Fratele Lee Vayle are încă o copie de la Associated Press, unde scrie: „O Lumină misterioasă a fost văzută deasupra unui predicator baptist local, în timp ce predica în apropierea piciorului podului din Spring Street, în Jeffersonville, Indiana. Poza a fost publicată și în ziarul Herald din Louisville. Aceasta s-a întâmplat cu mulți ani în urmă. Da, așa a fost. Așa a spus Dumnezeu și este corect. Ce lucru glorios să știi că Îl ai pe Dumnezeu cel viu! De acolo s-au ridicat focuri de

treziri care au cuprins întreaga lume. Astfel, s-au desfășurat campanii mari de vindecare și s-au petrecut multe lucruri ciudate.

Când am venit pentru prima dată printre voi, am spus că trebuie să vă iau mâna și să vă țin așa, ca să intrăm în legătură. Atunci nu m-am gândit ce urma să vină, dar voi ați putut vedea rezultatele și încă le mai vedeți.

Apoi El mi-a zis: „Dacă vei fi sincer, vei cunoaște tainele inimii oamenilor.” Mulți dintre voi vă amintiți aceasta și s-a întâmplat întocmai. Astfel, după câțiva ani, odată când eram cu doctor Ern Baxter și cu ceilalți, în Queen City, Regina, în Canada, a venit pe platformă un om și fără să știu ce zic, i-am spus cum se numea și ce problemă avea, iar de atunci a fost tot așa.

Acum este o altă etapă, despre care nu pot să vă spun nimic, dar care vorbește de la sine. Vă amintiți că prin această slujbă, s-a aprins o mare trezire care s-a răspândit pretutindeni în lume și a ținut mai mult decât orice altă trezire pe care o cunosc în istorie. Toți istoricii spun că nici o trezire nu a ținut mai mult de trei ani, dar aceasta durează deja de cincisprezece ani sau mai mult. Toate trezirile au murit. Apoi a venit ploaia târzie, iar o mică parte din ea trece acum prin Anglia, dar este ultima zvâcnire înainte de încheiere. Biserica este în epoca Laodicea. Așa trebuie să fie. Și acum ne bucurăm de firimiturile rămase de la trezirea aceea.

La fel erau și ucenicii după trezirea aceea și așteptau ziua următoare. În timpul acela Isus Se odihnea după trezire, așa cum S-a odihnit în ziua a șaptea. Biblia spune că după ce a făcut Pământul, „El S-a odihnit în ziua a șaptea.” Ei bine, poate aceasta făcea: Se odihnea.

Și dintr-o dată a venit necazul. Numai puțin să se odihnească biserica și se instalează necazul. Corabia a început să se clatine, pânzele erau suflate de vânt și apa a inundat-o. Se părea că toate șansele de supraviețuire erau duse. Cu toate că L-au văzut făcând atâtea lucruri...

Voi încheia în câteva minute pentru că trebuie să începem rândul de rugăciune. Noi am văzut toate acele lucruri; am văzut oameni cu păreri pro și contra, dar acum ne-am înmuiat, vorbim despre ce a făcut El și așteptăm ceea ce va face. Așa este omul. Întotdeauna el spune ce a făcut Dumnezeu și crede ce va face, dar uită ce face acum. Așa au făcut și ucenicii. Ei L-au văzut vindecând bolnavi, înviind morți, vestind lucruri mai dinainte și descoperind tainele inimii oamenilor, și credeau că era în drum spre o altă trezire, dar când s-a instalat necazul, au uitat tot.

În seara aceasta și noi suntem exact în aceeași situație. Dacă am ști că El este în corabie... El este și acum la fel de mare ca atunci când a fost pe corabie cu ucenicii; El este la fel de mare ca atunci când a stat în spațiu și a creat Pământul; El este la fel de mare ca atunci când a stat cu Moise la Marea Roșie; El este la fel de mare ca atunci când l-a înviat pe Lazăr și l-a ridicat din mormânt. El este la fel de mare ca atunci când a vindecat lepra și a dat vedere orbilor; El este la fel de mare ca atunci când a fost trezirea Welsha; El este la fel de mare ca întotdeauna și este aici pe corabie!

Și necazul s-a instalat. Umblăm în diferite locuri, vedem certuri în biserică și despărțiri. Știți că aceasta poate ruina o biserică? Stați împreună!

Binecuvântată este legătura care ține

Inimile noastre în dragostea lui Hristos.

Părtășia într-un singur gând, este mai presus de toate.

Dragostea neîmpărțită și credința în Dumnezeu.

Dar vedem că rezervele de apă s-au împuținat. În Tucson, unde locuiesc eu, totul

este plin de spini din cauză că este secetă. Dacă ar trăi în ținutul acesta, ar avea frunze moi. Spinii aceia sunt frunze răsucite, tari și ascuțite. Nici un instrument nu ar putea face aceasta, dar natura a reușit s-o facă. Și pur și simplu sar pe tine. Nu trebuie să sari tu între ei, fiindcă sar ei pe tine. La fel este și cu păcatul. Nu trebuie să intri în el, fiindcă vine el la tine. Sare pe tine. Nu vă mai mișcați! Depărtați-vă de necredință! Noi trăim în acel timp.

Deci, ei L-au văzut făcând atâtea lucruri mari și vorbeau despre ele, dar când i-a lovit necazul, au uitat totul. Acum gândiți-vă la lucrurile pe care le-am văzut făcute de El, ca dovadă infailibilă a Cuvântului Său și la faptul că în timpul din urmă, marele Duh Sfânt este Mesagerul orei. El este Cel care dovedește și împlinește fiecare făgăduință, fiecare semn, orice lucrare și orice Cuvânt, întocmai cum a spus.

El este încă jos. Dacă ar fi fost acceptat de cercurile mai înalte, m-aș fi îndepărtat de El pe loc, fiindcă nu putea fi Dumnezeu și să fie acceptat acolo. Nu, domnilor. Nu a fost și nu va fi acceptat niciodată acolo, fiindcă este aici jos, pe această cale, și de aceea Îl cred. Aici este locul unde vine El; aici a promis că va veni.

Acum vedem că toate lucrurile sunt aliniate perfect și știm că suntem în zilele din urmă. Și ce s-a întâmplat? S-a instalat necazul. Noi L-am văzut lucrând minunat: cum ne-a îndreptat casele și i-a făcut pe tată și pe mamă să se unească din nou. Am văzut cum soțul și soția s-au întors unul la altul; v-a vindecat bolnavii care zăceau acolo cu cancer, iar voi ați adus tumorile în borcane și în sticle ca să fie văzute de toți. Doctorii au pus mărturie pentru aceasta și au semnat declarații. Am o cutie plină cu asemenea dovezi. Sunt cinci cazuri în care oamenii s-au ridicat chiar din morți, după câteva ore bune. Cel mai lung timp în care a fost mort cineva, a fost de la ora nouă dimineața, până la unsprezece seara.

Nu, îmi cer scuze. O mamă și-a purtat toată noaptea în brațe copilul mort. A murit la unu după-amiaza și a venit cu el până aici în California. Murise cu o zi înainte și ea l-a pus țeapăn și rece în brațele mamei mele, iar eu am făcut doar o rugăciune. Imediat după aceea, trupul lui mic s-a încălzit și a început să privească

În jur, iar eu l-am pus înapoi în brațele mamei lui, viu. Acesta este adevărul. De ce ne mai temem când vine necazul, după ce am văzut toate aceste lucruri, le-am examinat cu amănuntul și s-a dovedit că sunt adevărate?

Ucenicii au mărturisit atât de mult despre lucrările pe care le făcuse El, dar apoi au uitat Cine era cu ei și necazul s-a instalat. Ca și acum, când avem necazuri pe care nu le putem rezolva.

Ei țineau de pânze, dar vântul sufla prea tare și le-a spulberat. Țineau vâslele, dar valurile erau puternice și le-au rupt, așa că micuța lor barcă plutea la voia întâmplării.

Tu trebuie să călărești valul. Cei care aveți ambarcațiuni știți că nu puteți naviga pe val când vântul bate cu putere, fiindcă dacă o faceți, mergeți drept la fund. Tu trebuie să conduci barca și s-o faci să plutească pe val; trebuie să intri și să intri din val, în timp ce se ridică valurile, pentru că altfel umpli barca de apă.

Ei bine, după ce totul a fost rupt, ei nu au mai putut ține barca, așa că pluteau în derivă. Și când au făcut aceasta, barca s-a umplut de apă. Se părea că toate șansele erau duse. Necazul era peste ei și toți erau speriați. Ce timp era acela! Era un necaz pe care nu-l puteau rezolva, și toți au fost cuprinși de frică atunci când și-au dat seama că nu pot face nimic.

Se pare că și națiunea noastră a dat de necaz; un necaz pe care nu-l poate remedia. Uitați-vă la huliganii din națiunea noastră. Omul care l-a împușcat pe președinte a fost împușcat de huligani. Desigur, cel care l-a împușcat pe președinte este un ucigaș cu sânge rece, iar dacă ar fi scăpat, ar fi făcut și alții la fel. Uitați-vă și la Abraham Lincoln. Îi punem statuia peste tot în țară, dar ei o fac oricum. Vedeți, aceasta este problema pe care nu o putem remedia. Păcatul, necredința și răul, ne-au năpădit și au crescut în jurul nostru, înfășurând întreaga națiune.

Avem probleme în biserici, certuri, schimburi de cuvinte, pe care se pare că nu le putem rezolva. Acum, ei se adună împreună în Consiliul Bisericilor, lucru pe care nu îl putem remedia.

Noi am încercat să aducem Cuvântul; Hristos a încercat să-L aducă înapoi, arătându-Se timp de două mii de ani în înviere. El este încă Același, dar ei l-au întors spatele și au plecat. De ce ? Pentru că sunt necredincioși. Formaliștii sau așa ziii credincioși, așteaptă încă să găsească vreo greșeală, dacă pot. Să știți că lucrul acesta se repetă din nou.

Ei ar fi trebuit să cunoască Cuvântul. Care este remediul pentru toate lucrurile? Dumnezeu. În Ioan 1 scrie că El este Cuvântul, iar noi avem încă Cuvântul care să ne scoată din aceasta. Nu avem nevoie de Consiliul Bisericilor; nu avem nevoie de aceste dogme și amestecuri cu Cuvântul, fiindcă avem Biblia care ne spune ce să facem. Întoarceți-vă înapoi la Biblie; înapoi la Mesajul ei! Biblia spune că voi sunteți „*epistole scrise,*” Bibliei vii, Cuvântul viu al lui Dumnezeu, care Se descoperă prin voi. Aceasta ne trebuie!

Din cauza aceasta s-a ridicat comunismul în Rusia. Să știți că comuniștii nu sunt foarte mulți; ei sunt doar un procent. Nouăzeci și nouă la sută sunt liberi, însă ei îi conduc. Dar de ce s-a ridicat comunismul? Din pricina corupției din biserică. Biserica a luat toți banii de la oameni și duceau același fel de viață. Aveau doar un loc în străină, iar oamenii s-au săturat de această situație și așa s-a născut comunismul.

De aceea vom avea un Consiliu al Bisericilor; de aceea vom intra în această confederație și facem lucrurile pe care le facem: din cauză că am respins Cuvântul. De ce se organizează în biserică un dineu ca să-și plătească predicatorul? Pentru că au respins calea dată de Dumnezeu care cerea plățirea zeciuieiilor. Sigur că da. De ce au adoptat un crez? Pentru că nu vor Biblia. De ce au acceptat o greșeală? Pentru că nu vor Adevărul.

Dacă un om stă într-o pivniță, închide ochii și spune: „Refuz să cred că strălucește soarele!” pentru el nu este nici o șansă. Dar dacă vrea să privească, va vedea că soarele strălucește. Dacă vrea să iasă de acolo și să se bucure de binecuvântările lui, este în ordine. Dar dacă nu vrea, nu poți avea nimic. Poți spune doar că omul acela are o problemă mintală. Dar tot ceva pe dos este și cu omul care acceptă un crez în locul Cuvântului lui Dumnezeu.

În ziua răstignirii, ei l-au ales pe ucigașul Baraba în locul Cuvântului. La fel fac astăzi, când aleg Consiliul, un ucigaș al Cuvântului, în loc să aleagă Cuvântul identificat printre noi. Este același lucru, am intrat în același necaz.

Uneori, ucenicii Lui dau de probleme fizice, pe care doctorii nu pot să le rezolve: poate ți s-a spus că ai un cancer avansat; poate ai TBC sau alte probleme, și asemenea ucenicilor Săi când s-a pornit furtuna, și noi am uitat Cine este în corabie. Dar Dumnezeu este Cel care a creat vânturile, văzduhul și valurile. Toate sunt creația Lui, El le-a făcut. Dar vedeți, diavolul a intrat în ele și le-a stârnit. El a stârnit necazul, diavolul. Și vă întreb: dacă El este Creatorul și ne-a făcut de la început, n-ar fi trebuit să știe și ucenicii că Creatorul care era cu ei putea să oprească acele lucruri? Amin.

Dumnezeu v-a făcut sănătoși, iar diavolul a intrat și a stricat. Dar nu credeți că și el va trebui să-L asculte ca și valurile? El v-a făcut trupul, v-a dat ochi și sănătate. *„Doresc ca sănătatea voastră să sporească.”* Aici se bagă diavolul, dar Isus este gata... El Se odihnește în urma celorlalte treziri, dar așteaptă să fie chemat.

Ei ar fi trebuit să știe că El știa ce se întâmplă, pentru că El cunoaște toate lucrurile, dar îi punea la un test al credinței lor. Mă îndoiesc că dormea. El stătea în spatele bărcii, dar știa ce se va întâmpla și aștepta să vadă ce vor face ei. Îi auzea mărturisind: „O, slavă lui Dumnezeu! Suntem atât de mulțumiți pentru că Mesia este cu noi. O, slavă, aleluia, noi știm aceasta! Acesta este adevărul.” Și la un moment dat a zis: „Am să-i văd. Satan, dă-i drumul!”

Și când au văzut, au zis: „O, nu mai avem nici o șansă! O vom pierde! Ce ne facem, băieți?” Dar chiar Creatorul despre care vorbiseră era cu ei în corabie. Aleluia!

Chiar Dumnezeu care ne-a dat Duhul Sfânt, chiar Duhul Sfânt care S-a revărsat la Rusalii este cu noi în seara aceasta. Amin. Chiar Cel care a înviat morți și a vindecat bolnavi, este Același ieri, azi și în veci și dovedește că este aici cu noi. Poate El a îngăduit să vină această încercare ca să vadă ce vei face. Așa procedează El ca să-ți încerce credința și să vadă ce vei face. Vei fugi? Nu spune Biblia că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu?

El a dovedit pe deplin Cine era atunci și a dovedit pe deplin Cine este astăzi, fiindcă a făcut exact ca atunci. El este încă Mesia, același Cuvânt care deosebește gândurile și pornirile inimii. El face și acum la fel cum a făcut întotdeauna: creează cum a făcut întotdeauna; vindecă cum a făcut întotdeauna; înviază morți cum a făcut întotdeauna; El este „învierea și Viața” cum a fost întotdeauna și dovedește aceasta chiar printre noi, chiar în barca noastră.

El a dovedit Cine era, prin Cuvânt și semne, iar ei erau convinși pe deplin că El era Cine era. El a spus: „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.*”

Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, pentru că ele dovedesc că vă spun adevărul.” (Ioan 10.37-38). Este același lucru ca și astăzi, fiindcă El a spus: „*Cercetați Scripturile, pentru că... ele mărturisesc despre Mine.*” (Ioan 5.39). Ei ar fi trebuit să știe că El era Dumnezeuul întregii creații. Dacă El a făcut pământul, cerul, apa și toate lucrurile, înseamnă că Creatorul era acolo și avea putere asupra tuturor lucrurilor. Ucenicii au crezut aceasta, dar au uitat că El era în corabie, fiindcă nu i-a bătut tot timpul pe spate și nu le-a zis: „Mergeți înainte, băieți, că este pe cale să se întâmple chiar acum! Când se va întâmpla, să nu uitați că Eu sunt chiar aici. Vine, băieți! Uitați-vă și vedeți!” O, nu! El nu face aceasta, ci încearcă pe fiecare fiu și fiică ce vine la El, ca să vadă dacă Îl cred. Da, domnilor! El a dat făgăduința, dar o vor crede ei?

Haideți să ne amintim că El a făcut trupurile noastre, deci și ele trebuie să i se supună. V-a chemat din țărâna din Texas și Louisiana, fiindcă asta sunteți: țărână. Și să nu-L ascultați? Voi ați fost luați din acel pământ și tot acolo vă întoarceți. Aveți în voi doar șaisprezece elemente, puțină apă, puțin petrol, puțin potasiu, puțin calciu și puțină lumină cosmică. Aceste elemente au fost amestecate împreună și iată-vă! Țărână din Louisiana, asta sunteți! Dar nu uitați că Cineva v-a făcut așa. Și chiar Cel ce v-a făcut așa, vine să locuiască în voi, ca să vă facă diferiți. O, vai! Cum ar trebui să privim aceste lucruri! Iar când viața pleacă din această mână de țărână, se întoarce din nou în țărână.

Ce spune în Cuvântul Lui? „...Îl voi învia în ziua de apoi.” (Ioan 6.54). Amin. „...Îl voi învia.” După ce trupul acesta piere și chiar și țărâna se prăpădește, se întoarce în iarba pământului. Totuși, cum am spus și aseară, omul nu poate anihila nimic. Nu se poate. Omul nu poate anihila nimic, doar Dumnezeu poate face aceasta. Și nu uitați că El o va face chiar dacă mai rămâne doar o lingură de cenușă: „...Îl voi învia în ziua de apoi.” Acea țărână va trebui să asculte porunca Lui, pentru că El a făcut-o. Dacă vânturile și valurile Îl ascultă, țărâna trebuie să facă la fel. Amin. Treziți-vă! El este cu noi și toate i se supun!

Când ucenicii au văzut că erau la capătul drumului, Ceva i-a trezit că Creatorul este cu ei, și s-au dus să-L trezească, deși El fusese tot timpul cu ei. Ei au văzut Cuvântul biblic adevărat și la fel Îl vedem și noi. Când Îl chemăm pe Isus, nu este greu. Noi nu trebuie să spunem: „O, trezește-Te, Învățătorule! Trezește-Te!” O, nu! Ei au spus doar: „Învățătorule!” „Sunt aici!” a răspuns El. „Nu-Ți pasă că pierim?” „Unde este micuța voastră credință?” Asta este! Noi uităm că El este cu noi; uităm să-L chemăm în scenă să lucreze. Oamenii de astăzi spun: „Dacă aș fi sigur că este El...”

Dar ucenicii cum au putut fi siguri de aceasta? Acum fiți atenți! Nu pentru că era un om educat, fiindcă din câte știm, El nu era un Om educat. El avea înțelepciunea lui Dumnezeu, dar în ce privește educația lumească, nu avem nici o mărturie că ar fi mers la școală. Era cumva un preot renumit? Nu, nu avem nici o astfel de mărturie. El era un Om obișnuit. Atunci cum L-au cunoscut ei? Ascultați cu atenție și nu pierdeți aceasta! Cum au putut fi siguri că El era Hristosul? Cum? Fiindcă au

văzut adevărarea Cuvântului făgăduit. Cu alte cuvinte, L-au văzut manifestat, făcut cunoscut. Cuvântul viu al făgăduinței era făcut viu, proiectat prin acel Trup, și astfel au știut că Dumnezeu era în El.

Petru a spus: *„Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru.”* (Fapte 2.22).

Într-o seară, a venit la El marele învățat Nicodim și l-a zis: *„Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.”* (Ioan 3.2). Dar L-a acceptat? De ce nu L-a acceptat? Vedeți, El nu era conform tradițiilor lor. Nu, nu!

Așa a spus și femeia aceea: *„Noi nu am mai avut nici un proroc de patru sute de ani și știm că următorul care va veni în scenă este Mesia. Iată că printre noi este Unul care mi-a spus lucrurile pe care le-am făcut; mi-a spus că am avut cinci bărbați și voi știți că este adevărat. Omul acesta este chiar acum în cetate. Oare nu este Mesia? El este Cuvântul care cunoaște tainele inimii. Nu este chiar El?”* Din pricina acestor cuvinte, oamenii au știut și au fost siguri că El era Mesia. Acesta este semnul prin care știm că El este Mesia, fiindcă Biblia spune că este Același ieri, azi și în veci, și a promis că va face aceasta din nou în timpul din urmă. *„Dar ei L-au răstignit!”* Așa este, dar a înviat.

Jos în Mexic, la câteva zile după învierea aceluia copil mort, am fost chemat pentru un interviu. Dacă printre noi sunt și catolici, vreau să știe că nu intenționez să lovesc în ei. Să nu uitați că și ai mei au fost catolici. Catolicii sunt foarte cumsecade, sunt ca noi și poate mulți dintre ei însetează după Dumnezeu. Reporterul acela mi-a zis:

„Acesta este un lucru remarcabil, dar credeți că sfinții noștri nu ar putea face așa ceva?”

„Dacă sunt viu, pot,” am răspuns eu.

„Un om nu poate fi sfânt decât după moarte.”

„Dar Petru când a fost sfânt? Înainte sau după moarte? Și el a făcut același lucru.”

„Aceasta este părerea ta,” a spus reporterul, „pentru că ești un non-catolic, nu-i așa?”

„Nu, domnule, eu sunt protestant. Dar nu protestez împotriva oamenilor, ci împotriva învățaturii bisericii.”

„Și care este părerea ta despre biserică?”

„Îmi pare rău că m-ai întrebat aceasta.”

„Ei, haide, spune care este părerea ta?” a insistat el.

„Cred că este cea mai înaltă formă de spiritism care există,” am răspuns eu.

„Spiritism?”

„Da, domnule.”

„Cum puteți numi biserica mamă, spiritistă?”

„Biserica cum?”

„Biserica mamă.”

„Domnule, vrei să spui biserica romană mamă. Organizația, ea este mama. Apocalipsa 17 spune că ea este mama curvelor, dar eu am spus clar că biserica a început la Ierusalim, nu la Roma.”

„Dar Dumnezeu este în biserica Sa,” a continuat el.

„Dumnezeu este în Cuvântul Său.”

„Deci spui că aceasta este cea mai înaltă formă de spiritism? Pe ce bază faci afirmația aceasta?”

„Oricine intră în legătură cu morții este un spiritist. Biserica scrie pe acele pietre și cere canoane pentru acele femei moarte pentru iubiții lor ucigași. Aceasta o face sfântă? Faptul că a fost canonizată de biserică? Păi, acesta este spiritism!”

„Dar și tu te rogi la Isus care a murit.”

„Așa este, dar El a înviat, domnule. El a înviat cu siguranță. Eu nu vreau să te rănesc.” „Nu m-ai rănit.” „Atunci este bine.”

Oh, da, noi uităm cine este în corabie. Vedeți?

„Și cum putem spune că El este Același ieri, azi și în veci, dacă oamenii aceia spun

că nu este?” Slujba Lui dovedește chiar aceasta: că El este Același ieri, azi și în veci, iar voi sunteți la fel de vinovați de sângele Lui, ca Pilat. Este pe mâinile voastre. Nu-l puteți spăla. V-ați gândit la aceasta?

V-ar plăcea să aveți sângele președintelui pe mâinile voastre? Știți ce vă așteaptă dacă este așa. Dar acesta este un lucru minor, pe lângă a avea sângele lui Isus pe mâinile voastre. Așa este. Dar dacă bărbatul care l-a împușcat pe președinte... Poate nu a făcut-o Oswald. Nimeni nu va ști, desigur. Dar dacă cel care l-a omorât cu adevărat pe președinte, este liber în seara aceasta și știe că are sângele președintelui pe mâinile lui? Ce se va face dacă va fi prins și va fi dus la Curtea Supremă? Uitați-vă la ochii aceia mânioși care îl privesc! Desigur, el ar putea pleda pentru nevinovăție și să zică: „Nu am vrut să fac aceasta. Eu nu sunt un om rău și n-am vrut să fac aceasta.” Însă nu va găsi milă la nimeni.

Dar când te uiți în ochii lui Dumnezeu și știi că ai pe mâinile tale sângele lui Isus Hristos și că ești vinovat de răstignirea Lui din nou? Cum va fi atunci?

Ați văzut vreodată ce face un pilot de avion înainte de a decola? Verifică toate instrumentele de la bord. Le ia și le verifică și iar le verifică, să vadă dacă totul este în ordine. De ce? El este atent, pentru că altfel ar putea avea sângele acelor oameni pe mâinile lui.

Uitați-vă la un doctor înainte de operație. El verifică fiecare instrument, la radiografie și toate lucrurile. De ce? Pentru că are viața aceluia om în mâinile lui. Dacă omul moare, sângele va fi asupra lui. De aceea verifică totul cu atenție: ca să fie sigur că sângele aceluia om nu va fi asupra lui. Așa este. El nu vrea să aibă sângele unui om pe mâinile lui.

Dar ce te vei face cu Sângele lui Isus Hristos de pe mâinile tale? Tu nu poți să te scapi de El, spunând: „Eu nu cred aceasta!” fiindcă Biblia te condamnă oricum. El spune că este Același ieri, azi și în veci, și iată-L lucrând și făcând aceleași lucruri. Sângele Lui este oricum pe mâinile tale și nu poți scăpa de El.

Și Pilat a încercat, dar nu a găsit suficientă apă ca să-L poată spăla de pe mâinile Lui. A încercat să-L paseze la organizația lui, la prezbiter, dar i s-a întors înapoi. Vine înapoi peste tine! Nu poți scăpa de El decât dacă Îl accepți. Singurul mod în care Îl poți lua de pe mâinile tale este să-L primești în inima ta. Este singura cale. Astăzi, când Îl vedem pe Isus Hristos manifestându-Se aici exact cum a făcut-o când a fost pe pământ și cum a făgăduit, suntem siguri că este Mesia. Acum este pe mâinile voastre. Ce veți face cu acest Isus numit Hristos?

Isus a spus: „Nu vă voi lăsa și nu vă voi părăsi, ci voi fi cu voi până la sfârșit.” El este Același și a mai spus: *„Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.”* (Ioan 14.19, Matei 28.20). Tu spui: „Dacă aș putea fi sigur, frate Branham!” În Ioan 14.12, El a spus: *„...cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea.”*

El așteaptă să fie chemat în scenă ca să vă dovedească aceasta. Așa este. Haideți să-L trezim în viețile noastre. Nu demult, El a fost viu aici. Atunci a vindecat, a făcut una și cealaltă, iar în seara aceasta este la fel de viu. Chemați-L în scenă!

După cum am mai spus, dacă în mine ar fi viața lui Shakespeare, aș face lucrările lui Shakespeare. Dacă în tine este Isus Hristos, vei crede Cuvântul lui Dumnezeu așa cum L-a crezut și El. El l-a înfruntat pe Satan ori de câte ori a venit și a spus: *„Este scris!”* și a rezistat. Asta-i tot. Satan a știut că Isus credea aceasta și a plecat de la El.

Chemați-L să-Și confirme Cuvântul și să facă Evrei 13.8 actual, fiindcă atunci teama va înceta cum a încetat vântul atunci. Vânturile care bat prin mintea ta: „Poate nu voi ajunge acolo! Poate nu sunt eu acela! Poate aceasta nu este pentru mine!” vor înceta. Nu mai gândiți așa, pentru că la El nu există „poate.” El a făgăduit, iar aceasta îi elimină pe toți „poate”.

„Dacă aș ști că El este aici...” Păi, El este identificat în seara aceasta prin aceeași

făgăduință, ca atunci când a fost pe pământ. Așa L-au crezut ucenicii. Ceilalți spuneau: „Omul acesta este nebun; este un fel de ghicitor, are duh rău! Este Beelzebul și citește gândurile.” Dar Isus le-a zis: „Aceasta înseamnă că-L huliți pe Duhul Sfânt.” El a spus: „...cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu. Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” (Ioan 14.12;15.7). Ați înțeles? „Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma...când Se va arăta Fiul omului.” (Luca 17.28,30). El a făgăduit toate aceste lucruri. „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.” (Evrei 13.8). De asemenea este scris: „Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16.17-18). A fost scris, acum să se facă! Amin.

Treziți-L pe Isus, chemați-L în scenă! Vă temeți? Vă temeți să acceptați provocarea lui Dumnezeu?

Să ne plecăm capetele pentru un moment. Toată lumea să stea plină de respect în următoarele minute și vă rog să nu vă mai plimbați. Stați pe loc! Orga să cânte încet, dacă se poate...

Doamne Isuse, vino în inimile noastre și fă-ne cunoscute slăbiciunile noastre. Prelucează-mă, Doamne. Rugați-vă: „Doamne Isuse, sunt în nevoi. Modelează-mă ca pe un bulgăre de lut care sunt și fă-mă după voia Ta în timp ce mă predau și stau în așteptare.” Rugați-vă adânc peste tot în clădire. Vreau să vă rugați. Spuneți încet: „Doamne Isuse, fă-mă un credincios. Îndepărtează toată necredința mea.”

Am să aștept să vă rugați puțin înainte de a chema rândul de rugăciune, pentru că fiul meu mi-a spus că a împărțit o mulțime de numere de rugăciune. A mers printre rânduri și oricine a dorit, a putut să obțină unul. Noi vom avea un rând format la fel ca până acum, un rând de modă veche și ne vom pune mâinile peste bolnavi. Dar

vreau să credeți.

Credeți că ați putea să-L recunoașteți? Sunteți conștienți că în seara aceasta El este în corabie? El este în această bărcuță, în această arcă mică, în acest trup micuț de credincioși. Credeți că El călătorește cu noi în seara aceasta? Dacă credeți din toată inima, ridicați mâna și spuneți: „Eu cred! Eu cred și Îl accept!”

Tată, Tu le-ai văzut mâinile ridicate împreună cu a mea. Și eu Te cred și Te așteptăm, Tată. Vino, Doamne Isuse. Odată când ucenicii erau abătuți, au stat de vorbă cu Cineva și nu au știut Cine era. Ei spuneau că este un străin, dar când au intrat în casă și au închis ușa, El a făcut ceva ce a făcut și înainte de răstignirea și învierea Sa, și atunci au știut că era El. Doamne, vino și în seara aceasta și fă-o și pentru noi, acum când suntem în așteptare. Înlătură toată teama din inimile oamenilor, căci noi Te-am văzut făcând aceste lucruri.

Îngăduie ca toți cei peste care ne vom pune mâinile în Numele lui Isus, să fie vindecați, astfel încât să nu mai rămână nici o persoană bolnavă. Fă ca orice boală femeiască, TBC, cancer, leucemie sau orice ar fi, să fie vindecate în seara aceasta, Doamne. Fie ca atunci când vor ajunge în rând și ne vom pune mâinile peste ei, să recunoască fiecare că nu este vorba de un om, ci Dumnezeu și omul sunt una. Dumnezeu a venit în om și El nu face nimic fără om. Așa lucrează El. Lucrările Lui sunt prin om, fiindcă L-a făcut pe om partenerul Lui.

Odată, Isus a privit peste niște lanuri coapte și a spus: „*Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați, dar, pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său.*” (Luca 10.2). Și El era Domnul secerișului. Cu alte cuvinte, El le spunea: „Cereți să fac ceea ce știu că este drept!” El a fost în legătură cu ucenicii Săi și ei erau cei care cereau. El a spus: „... *nu aveți, pentru că nu cereți.*”

Sau cereți, și nu căpătați, pentru că cereți rău...” (Iacov 4.2-3). Tată, noi credem și cerem în seara aceasta îndurarea Ta peste noi. În Numele lui Isus. Amin.

Acum vom avea o jumătate de oră sau mai mult pentru rugăciunea pentru bolnavi. Este trecut peste ora nouă cu puțin și cred că vom reuși să ne încadrăm.

Toată lumea să stea liniștită. Nu plecați, pentru că ați așteptat serviciul de vindecare. L-ați așteptat? (Adunarea spune: „Amin!"). În ordine. Este aici. Vindecătorul Isus Hristos este aici.

Dacă El ar sta aici îmbrăcat cu un costum ca al meu, pe care mi l-au dat niște slujitori ai Lui, fratele și sora Collins din tabernacolul meu? Cum ar fi dacă ar purta acest costum și ar sta unde stau eu? Dacă l-ai spune: „Doamne, aș vrea să mă vindeci,” știi că El n-ar putea s-o facă din cauza necredinței tale? Câți știți că acesta este adevărul? (Adunarea spune: „Amin!"). Va trebui să-L credeți la fel cum o faceți acum.

Să nu uitați că El nu mai poate face încă o dată ceea ce a făcut deja. El a făcut tot ce s-a putut, și a pus acest lucru la îndemâna voastră. Este adevărat, predicatorilor? (Amin). Vedeți, nu mai este nimic ce se poate face. Acum depinde de voi. Voi trebuie să-L atingeți. *„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”* (Isaia 53.5). Înțelegeți? Acum depinde de voi, pentru că El a fost pus acolo pentru voi.

Tu spui: „Păi lucrul acesta a fost tot timpul neînțeles pentru mine. Oare El este viu cu adevărat?” Sigur că este viu. De ce vă loviți tot timpul de lucrul acesta? Ce vă muștră când greșiți? Ce vă face să credeți? Este El. Poate nu puteți deschide ochii să-L vedeți, fiindcă El este sub formă de Duh, este Dumnezeu cel nevăzut, dar locuiește într-un popor vizibil și Se face vizibil în acel popor prin Cuvântul Său făgăduit. Înțelegeți acum?

Înainte de a chema rândul de rugăciune, am încredere că Dumnezeu va face aceasta. Eu vă iubesc pe cei din „Tabernacolul Vieții,” voi știți aceasta. Am avut multe scăpări, dar am încercat să fiu fratele vostru.

Ascultați! Veniți-vă în fire în seara aceasta! Treziți-vă până nu este prea târziu!
Treziți-vă repede, fiindcă El este aici!

Rugați-vă și fiți cât se poate de respectuoși. Uitați-vă înapoi, jos sau unde doriți, dar rugați-vă.

Aș vrea să mă opresc la un text din Scriptură, dar nu la cel în care este vorba de femeia care s-a atins de haina Lui. Voi lua ceva din Cuvântul pe care L-am predicat. Biblia spune: *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”* (Evrei 4.12). Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin!”). El mai spune: *„Dacă credeți în Mine și Cuvântul Meu locuiește în voi...”* El a spus că Cuvântul însuși judecă gândurile și simțirile inimii, este adevărat? (Amin. Acum rugați-vă. Cum ar putea fi mai clar? Rugați-vă și fiți plini de respect. Aș vrea ca cei pe care îi cunosc să se roage pentru cineva pe care nu-l cunosc, ca Domnul să se atingă și de acela. Să ne grăbim pentru că Îl văd ridicându-Se.

Aici în stânga mea, chiar lângă perete, este un om care se roagă. Eu nu îl cunosc, dar Lumina este chiar deasupra lui. Omul se roagă pentru boala de plămâni de care suferă. A avut două operații la plămâni. Este un bărbat de vârstă mijlocie, poartă ochelari și este grizonat. Crezi, domnule? Omul căruia îi vorbesc se numește domnul Buford. Acesta este numele tău. Să crezi că Isus Hristos te face bine, fiindcă El te face bine dacă crezi. Eu nu l-am văzut niciodată pe omul acesta. Vrei să te ridici în picioare ca să te vadă audiența? Ce este aceasta? „Poți explica, frate Branham?” Nu, nu pot. Nu știu dacă cineva poate explica, dar eu nu pot.

Acolo mai în spate este o doamnă. O văd cum se roagă și văd și un bărbat care își ridică mâinile în sus. Este soțul ei și se clatină. Este alcoolic și bea tot timpul. Ea se numește doamna Morgan și se roagă pentru eliberarea lui. Ridică mâna, doamnă. Eu sunt un străin pentru ea, dar acesta este adevărul.

Ridică-te în picioare, doamnă. Priviți-o! Eu nu o cunosc. Spuneți-mi de Cine s-a atins? Ce este Cuvântul? Cel ce cunoaște gândurile și simțirile inimii. Acum puteți să vă așezați și să vă bucurați. Desigur, nu sunteți obligați, ci faceți cum doriți. Fiți bucuroși pentru că Domnul a fost bun cu voi.

Ridică-te în picioare, te rog. Eu nu o cunosc pe femeie. Ea este pe rândul cu femeia cealaltă și am putut vedea că Lumina a rămas încă pe loc. Să crezi și vei fi bine.

Eu și domnul Wood care este aici, am fost odată la vânătoare în Kentucky. Și în timp ce eram acolo, cumnata lui, care nu este creștină, a venit pentru că credea că are cancer la gât. În dimineața aceea avusesem o vedenie cu o femeie cu o rochie în carouri. Femeia care a intrat avea un palton roșu. Eu nu știam de ce a venit, dar a intrat în camera cealaltă, iar când și-a dat jos paltonul, am văzut că avea pe ea o rochie în carouri. Atunci i-am zis: „Vino aici!” Și Duhul Sfânt i-a spus care era problema ei și așa a fost. Nici măcar nu a trebuit să mai meargă la doctor. Era gata.

După câteva minute a venit un bărbat care voia să ne rugăm pentru cineva care era pe moarte din cauza unui atac de cord. Eu am mers acolo, iar când am ajuns, omul zăcea pe moarte într-un fotoliu, dar Domnul l-a vindecat. După două sau trei zile a spus că nu a mai avut nici o problemă, și nici de atunci încoace.

Apoi a venit nora, o femeie tânără, domnișoara Cox. Cu câteva zile în urmă, în tabernacol a fost vindecată o femeie bolnavă de diabet. Înainte de aceasta a fost dusă la medic și s-a constatat că avea diabetul atât de mare, încât a trebuit să înceteze să mai meargă la serviciu, fiindcă începeau să-i amorțească mâinile. Eu i-am spus: „Margie, când medicul te va examina, credința ta te va fi vindecat.” Ei au dus-o la aceeași clinică să fie examinată din nou, și iată că diabetul nu mai era. Aș putea continua cu multe alte mărturii, fiindcă El este Dumnezeu și nu dă greș niciodată. Credeți aceasta? (Amin).

Văd un bărbat care se uită la mine. El a avut oareon când a fost mai tânăr și a primit

ceva la inimă. El are numai băieți, dar acum vrea o fată. Acest bărbat este predicator. Domnule Bird, ridică mâna. Este adevărat? Dumnezeu va răspunde la cererea ta. Da. Vedeți cât este de simplu? Dumnezeu locuiește în simplitate. Credeți aceasta? (Amin). Lucrează în simplitate și face minuni.

Ți-ai pierdut simțul mirosului, așa-i doamnă? (Da). Cum te privesc, te văd sinceră. Tu te-ai rugat să te chem. Ești soție de predicator. Așa este. (Da). Ți-ai pierdut simțul mirosului, dar mai ai o problemă. (Da). Te rogi pentru cei doi fii ai tăi. Te numești sora Leggs. (Așa este). Eu nu te-am mai văzut niciodată până acum.

„Toate lucrurile sunt cu puțință pentru cel ce crede.” Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin.”). Acum credeți că El este prezent aici? (Amin). Nu este El Cel ce cunoaște gândurile inimii? El le știe. Dacă aveți dubii, întrebați-i pe oamenii aceștia. Întrebați-i și vă vor spune că nu i-am văzut niciodată până acum. Da, domnilor.

Crezi că Dumnezeu poate să înlătore tumoarea de care suferi? Uită-te la cei din jur care au fost vindecați. Crezi că Dumnezeu poate să te vindece de acea tumoare și să te facă bine? Da? Și doamna de lângă tine are o umflătură în trup. Crezi că Domnul poate să vă facă bine pe amândouă? Da? În ordine. Dacă credeți, El poate.

Domnule care te uiți la mine, crezi că Dumnezeu poate să te vindece de boala de prostată? Domnul cu cravată neagră. Crezi că Dumnezeu poate să te vindece de prostată? Atunci aceasta ai. Ridică mâna. În ordine. Ați văzut? Credeți? El este în corabie. Da, El este aici chiar acum, iar Cuvântul face exact ce a spus că va face: descoperă tainele inimii. Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Doamne Isuse, Te rog pentru batistele care sunt puse aici pentru bolnavi și suferinzi. Îngăduie ca aceste batiste să fie binecuvântate, după ce au stat aici în prezența Glasului creator al lui Dumnezeu, care a vorbit prin buze umane, în timp ce credința trece de la unul la altul vibrând. Îngăduie ca oamenii peste care vor fi puse, să fie binecuvântați și vindecați.

Tată, ucenicii Tăi, cei care Te urmează și văd că ești în barcă, nu trebuie să se mai teamă de nimic, în timp ce Duhul Tău este aici. Nimeni nu poate să le mai facă nimic. De ce? Pentru că ești aici și Tu ești Creatorul.

Doamne, fie ca credința să nu-i părăsească după ce vor pleca din rândul de rugăciune. Îngăduie să fie vindecați în Numele lui Isus Hristos. Amin. Cum putem fi siguri de El? Sunteți siguri? (Amin). Noi suntem convinși. Eu sunt pe deplin convins că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Dar voi? (Amin). Eu sunt convins, fiindcă știu că nu-i cunosc pe oamenii aceștia.

Acum vreau să vă spun ceva. Acestea sunt lucruri minore. Ce ziceți de cei care locuiesc lângă mine și merg cu mine prin adunări? Ridicați mâna, fraților și surorilor care mergeți cu mine prin adunări. Acestea sunt lucruri minore. Când vă spun de anumite locuri și ce se va întâmpla acolo, ca de exemplu: „Voi merge acolo și voi întâlni un om. Voi veți încerca să mă opriți să-l întâlnesc. Nu faceți aceasta, pentru că îl voi întâlni. Soția lui are cutare lucru, dar va fi vindecată, iar eu îi voi spune așa și așa.” sau: „Băiatul acesta va trece strada și va cere cutare lucru. Eu îi voi spune aceasta, iar el va face așa și așa.” și tot timpul se întâmplă așa, să știți că este Isus Hristos, nu un om. Este Hristos. Eu sunt un om, dar El este Hristos.

„Ce este acest dar, frate Branham?” Nu pot explica. Tot ce știu este că trebuie să-l dau la o parte pe William Branham, iar atunci El ia lutul și lucrează cu el.

Shreveport, credeți? Să credeți din toată inima și să nu vă îndoiiți, fiindcă atunci veți primi vindecarea când veți trece pe aici. Trebuie să știți că vedeniile nu vă vindecă, ci arată doar că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Voi sunteți deja vindecați. Vedeniile dovedesc doar că El este aici și este încă Același Cuvânt viu. El vă arată doar că este aici, dar nu vă poate vindeca pentru că a făcut-o deja. Dovada că este aici este că te-a vindecat; dovada că este aici este că te-a salvat. El și-a dat Viața pentru voi. Sângele Lui a fost vărsat, iar acum este aici în forma Duhului Sfânt, ca să lucreze prin noi. Vindecarea voastră depinde de credința voastră. Dacă credeți, o primiți. Amin.

Câți din cei din partea aceasta aveți numere de rugăciune? Vreau să pășiți pe intervalul dintre scaune. Și aici și acolo în spate, iar noi ne vom uni cu toții în rugăciune.

Unde este fratele Jack Moore? (Sunt aici). Este în ordine dacă chem predicatorii să mă ajute? (Este în ordine, frate). Orice predicator de aici, care crede Mesajul Domnului, care crede că Biblia ne-a învățat aceste lucruri și este pe deplin convins că Isus Hristos este aici în seara aceasta, este rugat să vină aici și să ne ajute la punerea mâinilor peste bolnavi. Să nu veniți aici dacă în viața voastră este ceva care vă reține să credeți pe deplin, fiindcă trebuie să credeți că atunci când veți pune mâinile peste aceste persoane, se vor vindeca. Voi doar vă puneți credința alături de a lor, intrând în contact cu ei prin punerea mâinilor. Dacă aveți cea mai mică îndoială, să nu veniți. La fel vă spun și vouă, celor care sunteți în rândul de rugăciune: dacă aveți doar o mică îndoială cu privire la vindecarea voastră, să nu veniți aici, fiindcă va fi mai rău. Nu veniți în rândul de rugăciune, ci așteptați până mâine sau până când veți avea credință. Acest lucru este numai pentru cei ce cred.

Deci predicatorii care vor, să vină și să stea cu mine în timp ce ne vom ruga pentru bolnavi. Eu voi păși aici ca să poată veni bolnavii din scaunele cu roțile și toți ceilalți. Haideți toți cei care credeți din toată inima. Acum depinde de voi. Dacă sunteți sinceri și doriți, atunci veți crede că se va întâmpla. Înțelegeți? Dacă ei cred, și la fel voi, atunci se va întâmpla ceva când vă veți pune mâinile peste ei. Înțelegeți ce vreau să spun?

Aliniați-vă aici sus, fraților. Voi, predicatorilor, faceți un rând dublu. Acum este bine. Aș vrea să mă ajute cineva. (Un frate spune: „Am să-ți aduc microfonul acolo jos.”). În ordine.

Aș vrea ca adunarea să cânte încet cântarea: „Marele Medic se apropie, Păstorul mare Isus.” Dacă El a murit ca să fiți voi bine, cu siguranță simte cu voi în neputințele voastre. El simte cu voi, fiindcă sunteți bolnavi. Și în timp ce veți trece prin rând, slujitorii lui Dumnezeu își vor pune mâinile peste voi. Eu voi sta aici

alături de ei. Haideți pe aici...

Să nu uitați un lucru. Când ajungeți în rând aici, să aveți credința fixată în felul acesta: „Totul se va sfârși când voi ajunge la capătul rândului. Eu stau aici bolnav și abătut; stau plin de frică, fără să știu ce se va întâmpla. Doctorul a spus asta și asta, dar când voi ajunge acolo, voi avea mâinile ridicate și mulțumindu-I lui Dumnezeu că sunt bine.” Priviți așa și veți vedea ce se va întâmpla.

De multe ori, oamenii sunt foarte conștienți, mai ales oamenii bolnavi. Eu îi privesc pentru că ochii sunt poarta către suflet. Desigur, în felul acesta nu vor fi vindecați atât de mulți ca atunci când ai timp și te ocupi de fiecare în parte. Ați văzut câți doresc vindecarea, dar acesta este felul în care trebuie s-o prindă credința voastră.

Nu spuneți: „Nu știu să explic cum...” pentru că nimeni nu știe aceasta, dar credem pentru că așa a spus Cuvântul. Chemați-L în scenă, pentru că Hristos este aici cu noi. Ce face El când Îl chemăm în scenă? Se arată și spune: „Eu sunt Același ieri, azi și în veci.” Amin. Numai să credeți. Să credeți din toată inima în timp ce stați ca capetele plecate.

Fratele Price va dirija rândul astfel încât fiecare să poată merge la locul lui după ce termină, în timp ce noi vom cânta „Medicul mare...”

Vreau să vă rugați cu toții. Amintiți-vă că atunci când a fost chemat în casa Tabitei (Dorca), Petru s-a rugat într-un colț, apoi s-a dus la ea, și-a pus mâinile peste ea și a spus: „Tabita, scoală-te!” (Fapte 9.26-43).

Tată ceresc, și noi ne rugăm și știm că ești aici. Tu Te-ai făcut cunoscut și știm că ești Domnul și Mântuitorul nostru. Tu ne-ai vindecat de atâtea ori, iar aici au venit o mulțime de oameni ca să fie vindecați. Ei au venit în acest rând de rugăciune, iar aici stau slujitorii Tăi care cred că vei face ceea ce ai promis. Noi ne vom pune mâinile peste acești bărbați și femei, băieți și fete, în timp ce vor trece prin acest

rând de rugăciune. Fie ca toți să creadă.

Vom cânta cântarea „Marele Medic,” care ești Tu, Doamne. Noi facem aceasta pe baza lui „Așa vorbește Domnul.” Credința pulsează în inimile noastre și ne spune că aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred. Aici stă o oștire întreagă care se confruntă cu provocarea Satanei, dar noi venim împotriva lui în Numele lui Isus Hristos.

În ordine. Toată lumea să stea cu capetele plecate și în rugăciune. Domnul să vă binecuvânteze. (Fratele Branham se roagă pentru bolnavi împreună cu predicatorii, în timp ce fratele Price și adunarea cântă cântarea „Marele Medic.”).

.....

Isus a spus odată: „Știți voi ce v-am făcut?” (Ioan 13.12) Credeți că Isus a făcut exact ceea ce a promis? Câți credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Cuvântul Lui nu poate cădea și pentru că a spus și a dovedit aceasta, cred din toată inima și spun: „Dumnezeul cel Atotputernic te face sănătos!” O spun, pentru că știu că aceasta este Scriptura și este Adevărul. Eu cred că fiecare persoană care vine în rând, va fi vindecată pe deplin.

Ce veți face cu aceasta? Să nu vă îndoiiți, ci țineți tare, căci este Semnul vostru. Care este Semnul? Duhul Sfânt în inimile voastre. Ați trecut prin rândul acesta, deci trebuie să se întâmple. Acesta este ceasul, este gata. Totul este făcut, iar voi veți uita că ați fost bolnavi. Dumnezeu se va îngriji pentru voi, credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Eu cred din toată inima.

Mă predau, mă predau de tot

Al Tău să fiu, Hristosul meu, Mântuitorul meu,

Mă predau de tot.

Am să-L iubesc mereu și am să-L cred,

În prezența Lui zilnică.

Acum, în timp ce vă ridicați mâinile, spuneți cu toată sinceritatea inimii voastre: „Îți predau credința, Doamne, Îți predau tot, căci sunt vindecat.”

Îmi predau tot, îmi predau tot,

Totul Ție, Mântuitorul meu binecuvântat,

Mă predau de tot.

Nu este El minunat? („Amin”). Gândiți-vă că am fost sinceri când am spus că i-am predat totul. „Eu nu mai am gândirea mea, așa că nu voi mai gândi ca până acum, ci voi gândi cum gândești Tu. Tu ai promis că am fost vindecat și eu cred aceasta. Îți predau gândirea mea și nu mă mai gândesc la boala mea; nu mă mai gândesc la suferința mea; nu mă mai gândesc la nimic altceva, decât la ceea ce ai spus Tu.”

Priviți! Chiar în fața voastră stă o persoană care cu câteva minute în urmă era bolnavă, iar acum este sănătoasă. Isus Hristos vă cheamă să fiți și voi o persoană sănătoasă.

Acum, în timp ce stați cu ochii închiși, intrați prin credință în acel trup sănătos și continuați să mergeți mai departe. „Eu mă predau cu totul...”

Domnul să vă binecuvânteze.

- Amin -